AMINTIRI DESPRE TITULESCU

de M. MORA

In anul 1908 partidul conservator se desface. O parte rămâne sub şefia lui P. P. Carp, ales de curând în locul lui G. Gr. Cantacuzino. Alta se înrolează la acţiunea democratică a lui Take Ionescu. Spre aceasta se îndreaptă cu elan contingente de profesori, profesionişti, agricultori, comercianţi, industriaşi. Tinerilor intelectuali le surâd tendinţele progresiste în cadrul ordinei naţionale, pentru a căror oportunitate şi îndeplinire garantează marele prestigiu al lui Take Ionescu. Adaogă şi soarta sprijinul ei la acel avânt răscolitor în întreaga ţară: se ivesc vacanţe parlamentare în Capitală şi în provincie. Hotărît să împiedice înrădăcinarea unei a treia organizaţii de guvernământ, partidul liberal încheie cu vechii conservatori un pact electoral. Campania, de o parte şi de alta, depăşeşte tot ce se văzuse până atunci. In localităţile unde se ţin întruniri publice, şeful conservator-democraţilor explică şi justifică motivele şi scopurile acţiunii sale, cu limpezimea şi viziunea în care nu-l egalează nimeni. Doctrina democratică găseşte în el un interpret de o profundă cugetare şi de o puternică elocinţă. Culese şi publicate, apoi, aceste cuvântări constituesc o contribuţie valoroasă în slujba democraţiei, înţeleasă în sensul cel mai înalt şi mai generos. Ideea de conservare şi ideea de propăşire, libertatea şi ordinea, departe de a se exclude, se armonizează şi colaborează. „Takiştii" înving pretutindeni. De unde izbânda electorală în opoziţie era o excepţie, de astă dată este regula. Un memorabil episod politic destinat să nu depăşească existenţa lui Take Ionescu, dar să rămână ca una dintre cele mai însufleţite şi mai isbutite manifestaţiuni democratice.

Dintre recruţii tineri, Niculae Titulescu debutează în condiţiuni excepţionale. Venit dela Paris cu aureola de jurist strălucit, el cucereşte dintr'odată simpatia şi admiraţia. Mai târziu, la o întrunire publică în Constanţa, unindu-se cu felicitările unanime, Take Ionescu îi spune: „Când Ionel Brătianu mi-a vorbit despre noul meu partid, mi-a zis: „O singură achiziţiune ţi-o invidiez, pe Titulescu". Cu prilejul unor vizite electorale în sectorul Albastru, în ajunul primelor alegeri generale, Take Ionescu mi se destăinueşte: „Imi pare rău că unii prieteni ai noştri se resimt neplăcut de ascendenţa rapidă a lui Titulescu în aprecierea mea. Trebue să se ştie un lucru. El nu este numai o inteligenţă scăpărătoare şi un orator de rasă. Este cu mult mai mult. Are stofă de om de stat. Ţine minte ce-ţi spun". Viitorul apropiat va da dreptate şefului nostru. Cade guvernul P. P. Carp, răpus de coaliţia liberalo-takistă în faimoasa luptă pe chestiunea tramvaelor. Se constituie ministerul Titu Maiorescu-Take Ionescu, menit să deslănţue intervenţia pacifică a României în războiul din Balcani. Ales pentru prima oară în parlament, Titulescu ia cuvântul la Mesaj. Complicaţiile externe, reformele agrară şi electorală din programul lui Take Ionescu determină succedarea la tribună a fruntaşilor politici. In pană cu auzul, primul ministru părăseşte banca ministerială şi se aşează lângă stenografi. Ia cuvântul Vintilă Brătianu. Ca totdeauna, cuprinzător, documentat, analitic, nu omite nimic din tot ce socoteşte folositor cauzelor susţinute cu competinţă şi autoritate. Vorbeşte trei ore. Intenţia preşedintelui de a suspenda şedinţa Camerei pentru câteva minute, este zădărnicită de Titu Maiorescu, şi astfel se sue la tribună Titulescu. Trei sferturi de oră de adevărată desfătare spirituală. Claritate, preciziune, logică, gradaţie, sonoritate. Ideile interesează, argumentele conving, talentul cucereşte. Sintetic şi lapidar. Stenogramele lui nu au nimic de adăogat, de şters, de rectificat. Când salvele de aplauze sfârşesc, primul-ministru îşi începe discursul de încheere a desbaterilor la adresa Tronului astfel: „După lunga şi amănunţita cuvântare a onorabilului reprezentant al partidului liberal, după scurta şi strălucita cuvântare a onorabilului reprezentant al partidului conservator-democrat...". Cine ştie cât de măsurat este creatorul criticii noastre în notele puse literaţilor şi oratorilor, înţelege şi simte că tânărul viitor om de stat a primit astăzi consacrarea supremă: dignus est intrare.

Consacrare pe care, după mai puţin de un deceniu o capătă în proporţii imense la Societatea Naţiunilor, pe care o prezidează de două ori. Insemnătate istorică nu atât pentru el, — omul nu este nemuritor şi morţii călăresc repede, — cât pentru ţara lui, ţara noastră. In duelul Appony-Titulescu areopagul mondial asistă la amurgul şi răsăritul a doi oratori cari, în consideraţiunea lui, stau la dreapta şi la stânga leaderului tribunei dela Geneva, Aristide Briand. Iar Romănia are apărătorul cel mai dăruit, mai pregătit, mai devotat, mai avântat, într'o cauză pe cât de dreaptă pe atât de importantă pentru patrimoniul şi prestigiul ei naţional. Cauză în care vecinii de peste Tisa, neîntrecuţi franc-tirori ai propagandelor perfide, se cred siguri de victoria ce le va fi smulsă de Titulescu.

Când vasta anchetă a Societăţii Naţiunilor ajunge la convingerea că guvernul dela Budapesta a fost instigator în asasinarea Regelui Alexandru al Iugoslaviei şi a ministrului francez Barthou; când se simte necesitatea unui procuror-general la înălţimea unui proces internaţional atât de senzaţional, judecat în faţa întregii lumii, se dă această onoare şi această răspundere lui Titulescu. Cum şi-a îndeplinit el misiunea? Cine a ascultat acea serie de acuzaţiuni fulgerător documentate; cine a văzut dinamismul incomparabil al aceluia care era în acel moment interpretul conştiinţei umane revoltate; cine a surprins nimicirea progresivă a piuitului reprezentanţilor Ungariei, n'a uitat şi nu va uita niciodată, după cum n'a uitat şi nu va uita acea înflăcărată veştejire a vinovaţilor, pronunţată de instanţa supremă a popoarelor.

Titulescu s'a măcinat pentru ţara lui. Ţara o ştie şi îi este recunoscătoare. Nu ea a aruncat piatra contra aceluia care ar fi crucat-o de catastrofă. Istoria o va proclama. A spus-o Take Ionescu tot într'o clipă de amară ingratitudine: „Intâi vine coroana de spini, şi apoi coroana de lauri".

DARURI PENTRU COPIII SĂRMANI

Societatea ortodoxă naţională a femeilor române, filiala parohiei Sf. Elefterie din Capitală, a contribuit cu frumoase daruri pentru copiii săraci de la grădina de copii şi şcoala primară de fete nr. 35 din cartierul Sfântul Elefterie. Darurile s'au distribuit în cadrul serbărilor de Crăciun, ce s'au dat de copii în localul şcoalei de fete şi al grădinii de copii. Doamna Marina Basarab Brâncoveanu, prezidenta filialei, a adus vii mulţumiri pentru daruri şi bune îndemnuri către mame.

AMINTIRI DIN ŢARA SFÂNTĂ

Doamna Olga Greceanu a rostit o impresionantă conferinţă, la reuniunea Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române, filiala parohiei Sf. Elefterie din Capitală, cu importante comunicări din ţinutul Betleemului şi locul Naşterii Domnului Hristos. Imbrăcarea lor în haina biblică şi trecute prin cercetările ştiinţifice, pentru a fi exprimate în forma artistică a unei profunde evlavii ortodoxe, comunicările au avut un ecou educativ deosebit în sufletele mamelor creştine, cari au înţeles mai adânc misterul creştin al cultului, pe care sufletul românesc l-a păstrat pentru Sfânta Fecioară Maria. Donaţiunile personalelor prezente au contribuit la fondul pentru ajutorarea copiilor săraci din parohia Sf. Elefterie.

Dela sindicatul funcţionarilor presei din România

● Sindicatul funcţionarilor presei din România aduce la cunoştinţă:

1. funcţionarilor salariaţi ai ziarelor cotidiene, periodice şi revistelor;
2. funcţionarilor salariaţi ai agenţiilor de presă şi colportaj;
3. agenţilor de publicitate ai ziarelor şi funcţionarii agenţiilor de publicitate,

constituirea sindicatului nostru şi invită toate categoriile de funcţionari notaţi mai sus, să trimită de urgenţă individual sau prin delegat cererea de inscriere în Sindicat, la administraţia ziarului „Timpul", unde se găseşte sediul provizoriu al sindicatului.

Magazinul de Confecţiuni pentru ARTICOLE DE BOTEZ „MIZA"
Str. Bărăţiei 38
ureaza distinsei sale clientele SARBATORI FERICITE!

DI. GHEORGHE VASILACHE
Ceasornicar de mare precizie
Laureat Grand Prix-Berlin
Str. CAROL No. 30
Urează onoratei sale clientele şi prietenilor
SARBATORI FERICITE!
Telefon 4 ...

Star Studio
STR. COMETA 17. TEL 3.70.30.

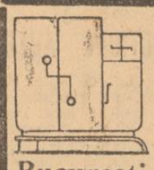
MOBILE FINE DIRECT DIN FABRICA
VIZITAŢI EXPOZIŢIA DE MOBILE
TUDOR STANCU
Bucureşti, Str. Carol 17—Telef. 4.75.96
Dormitoare, Sufragerii, Studiouri, Piese separate.
Expediţiuni şi în provincie
26

TRANSPORTURI
execută C. I. ZLOTEA-ARGEŞ, secţia de transporturi cu autocamioane şi turisme proprii, în întreaga ţară.
ZILNIC CURSE DE PERSOANE, BAGAJE şi MĂRFURI cu autobuze, turisme şi autocamioane BUCUREŞTI-BRAŞOV.
BUCUREŞTI: Str. Izvor No. 2, parter, Comp 4. Tel. 3.65.21.
BRAŞOV: Vechea casă de încredere ION ALBU, Str. Prototopop Munteanu No. 8. Tel. 12.52. 81

Transporturi garantate
cu autocamioane şi turisme proprii în toată ţara
CHIRCU I. PETRE
Str. Oltarului 3 a (prin Moşilor—Zece Mese)
Telefon 2.17.36 41

A APARUT
Socialismul în România
de Const. Titel Petrescu
Depozitarii şi librarii se pot aproviziona dela librăria Dacia Traiană din str. Sărindar 7. 284

ZUGRĂVELI, PARCHETE, JALUZELE
VOPSITORII, TINICHIGERIE, TAPIŢERIE,
orice lucrări
noui şi reparaţiuni execută
„INTREPRINDERILE GONZA-CLUJ"
Tel. 4.64.21 — Banul Mărăcine 55 — Tel. 4.64.21 16

Vechea firmă Birner
redeschide Magazinul de mărci poştale pentru colecţiuni în Str. Academiei Nr. 26 (sub Hotel Stănescu) 100

„OCCIDENTAL"
Este numele magazinului de COMISION care se va deschide în Strada Episcopiei 3 vis-a-vis de Ateneul Român. Incepând din ziua de 29 Decembrie veţi putea depune, la PREŢUL STABILIT DE DVS. spre vânzare, obiecte de artă, tablouri covoare, cărţi vechi, bijuterii, blănuri etc. Magazinul percepe numai un comision de 10%. 194

TRIUNGHIUL S. A. R.
Bucureşti, Str. Doamnei No. 23. Biciclete, Motociclete, accesorii, cauciucuri şi articole de sport. Urează clienţelei, prietenilor şi cunoscuţilor Sărbători fericite şi La mulţi ani! 33

un cadou original găsiţi doar la TRANSMETAL
ARGINTARII SUPERBE
CRISTALURI PORŢELANURI FINE
ARTICOLE DE MENAJ
TRANSMETAL
STR. LIPSCANI 110 TEL. 3 46 34
REG. COM. 455/941 N. IONESCU DESANDRE

PETRICA IONESCU
INCALŢAMINTE FINA
Str. Doamnei 1
Urează distinsei sale clientele şi prietenilor, Sărbători fericite 69

REPARAŢIUNI ELECTRICE
lămpi, prize, sonerii etc.
Anunţaţi 2.28.27

Fructăria Capitalei
STRADA ITALIANĂ 19 Bucureşti
Urează Distinsei Sale Clientele Sărbători fericite cu Pace, Sănătate şi Noroc. 96

Bodega Petrică Neagu
Bd. Maria No. 1
urează distinsei sale clientele, furnizorilor, cunoscuţilor şi prietenilor, sărbători fericite. 24

DOAMNA
VALERIA C. TOTTU
CORSETE
restabilită str. Romană 184, urează distinsei sale clientele sărbători vesele şi un an nou fericit şi anunţă redeschiderea atelierului cu materiale de prima calitate şi aceeaşi execuţie ireproşabilă. 97

APARTAMENT
3—4 camere singur în curte pentru DEPOZIT şi BIROU
sau
Magazie de zid cu birou căutăm.
Tel. 2.72.78 sau 5.71.82. 22

Editura NAŢIONALA MECU s.a.
A APĂRUT ŞI SE GĂSEŞTE DE VÂNZARE LA TOATE LIBRĂRIILE DIN ŢARĂ
CEZAR PETRESCU — ADAPOSTUL SOBOLIA — roman
HENDRIK VAN LOON — OMUL MULTIPLICAT 62

Autocamion Dodge
5 tone, 8 cauciucuri, se vinde, fiind în perfectă stare de funcţiune.
Telefonaţi 5.35.65. 35

D-L MAIOR
CAPRIŞ
este anunţat de Maiorul Buzatov că se află la Predeal Vila Kraus. 23

ANGAJAM AUTOCAMIOANE
pentru transporturi de combustibil în oraş şi din provincie.
Oferim minim de câştig zilnic, scutiri de corvezi, rechiziţii şi concentrare.
INTERURBANA
Spl. Unirei No. 20 bis
Telef. 4.64.36 — 4.68.96 71

Biferite MAŞINI ptr. DESCOJIT OREZ, ORZ
FL. SOARELUI, RICINĂ
Curăţitoare combinate de grâu
Livrează imediat: L. Botvinic & Fiu. Călăraşi 44, Tel. 3.23.06. 84

Societate forestieră
caută mecanic şi fochist de locomotive pentru cale ferată industrială.
Oferte la ziar 183 K. 17

Cereţi insistent produsele originale
CACAO CIOCOLATA LINDA
pudră, PRODUS NATURAL din coaje de cacao
veritabilă în praf din cacao pură
La marile magazine şi bomboneri. Angajem agenţi prezentabili.
INTREGECO, Telef. 5.20.19.

GRĂDINAR
conducător pentru 15 Ha. grădină legume, cu practică şi referinţe, caută Eforia Spitalelor Civile, Calea Victoriei Nr. 29, etaj III pentru moşia Chirnogi — etatea 37—45 ani. 20

Centrala de aprovizionare
Cooperativă de Consum, în formaţie caută imobil central pentru desfacere şi birouri
Intermediari admişi. Oferte B-dul Lascăr Catargiu 11 bis Apartamentul 17, Telef. 2.52.87 289

CASA „MIGNON"
SOFIA ANDREI. — Tel. 5.70.36.
Aleea Valjan 4 prin str. Negustori
ANUNŢĂ DESCHIDEREA SALONULUI DE CONFECŢIUNI PENTRU COPII
Rochiţe, costumaşe, paltoane, lingerie, tricouri şi layette.
SPECIALITATE DE ROCHII ŞI MANTOURI PENTRU FETIŢE ŞI DOMNIŞOARE. 43

DOCTOR
D. Moscovici
Interne-Sifilis-Diatermie
Str. Nifon 33
Consult 3—6 Tel. 4.05.51 256

Pentru Plantări de primăvară
Pomi altoiţi, Varietăţi alese
PEPINIERELE
Prof. E. GRINŢESCU
COLENTINA, Str. Regina Maria km 3, Telefon 1.17.63
Comenzile se fac la sediu sau în B-dul Brâncoveanu 40, vis-à-vis Bărăţie, or Str. Lisabona 10 (colţ Dorobanţi). 27

In curând pe unul din marile ecrane bucureştene:
Cel mai uriaş eveniment cinematografic al stagiunei
„BUNICUŢUL"
Un scenariu semnat de LUIGI PIRANDELLO şi interpretat de un tragedian mai mare ca EMIL JANINGS ? ? ? 48

CHARLES DIEHL

Acum o lună şi jumătate s'a stins la Paris un fruntaş al ştiinţei şi culturii franceze, Charles Diehl, dela „Institut de France". El sa născut în ziua de 4 Iulie 1859, la Strasbourg, în această veche Alsacie, iarăşi franceză acuma, care a dat Franţei atâţia bărbaţi de seamă; el avea deci 85 ani.

După strălucite studii liceale, Diehl a intrat la Scoala Normală Superioară: a fost din promoţia 1878 Bergson-Jaurès; în afară de aceşti doi bărbaţi vestiţi, mai avea drept prieteni acolo pe marele elenist Aimé Puech, ca şi pe Paul Monceaux, care va ajunge mai târziu specialistul Africei creştine, fără a se uita viitorul Monsenior Baudrillart.

După ce şi-a luat licenta, Diehl s'a dus la Roma în 1881, unde timp de doi ani, el a fost membru al Şcoalei Franceze; în urmă a petrecut alţi doi ani la Şcoala Franceză din Atena până în 1885. Nici un student francez nu poate dori o mai mare cinste decât aceea de a fi fost în şcolile mai sus-zise. Când şi-a isprăvit studiile, în timpul cărora Diehl a dat la lumină însemnate articole de arcbeologie şi şi-a făcut teza sa de Doctorat, ce a fost luată în seamă, despre „Administraţia bizantină în exarhatul Ravenei", a fost numit profesor de Istorie. Curând a fost însărcinat să predea câtiva ani la Facultatea de Litere din Nancy, iar în 1899, — Sorbona l-a chemat la ea. Şi, din catedra sa dela Sorbona, 38 ani de-arândul, el a publicat numeroasele şi nepreţuitele cărţi cari îi fac o nemuritoare cinste, iar culturii franceze o pizmuită mărire. Cea mai mare parte din lucrările lui, priveşte istoria Bizanţului. E o înviere a împărăţiei urmaşilor lui Constantin cel Mare. Invierea aceasta va fi veşnică, căci e însufleţită de stilul şi geniul lui Charles Diehl. Fie în lucrările sale de erudiţie, ca de pildă: „Justinian şi Civilizaţia Bizantină în veacul al VI-lea", sau „Theodora, Impărăteasa Bizanţului", fie în operele sale cele pentru marele public, ca bunăoară cele două cărţi de „Chipuri Bizantine" (pe care d. profesor Nicolae Bănescu le-a dat în româneşte foarte atrăgător), Diehl a ştiut să unească curăţeniei limbii, toate mijloacele gândirii franceze.

Nimic mai cu viaţă, mai cu farmec, decât un studiu iscălit de dânsul. Toată lumea a auzit despre „Manualul de Artă Bizantină" al lui, ce-i tot atât de însemnat ca şi „Istoria Imperăţiei Bizantine", sau „Lumea răsăriteană dela 395 până la 1081" din Collection Glotz.

Prin munca sa neobosită şi uriaşă, Charles Diehl a isbutit să arate lumii învăţate, în ciuda părerii lui de Vogüe, care scria că Bizantul este un domeniu din al zănelor, o ţară feciorelnică şi care nu poate fi cunoscută, că dimpotrivă Bizanţul este o ţară ce a trăit şi trăieşte şi „pe care o putem şi trebue să ne silim s'o cunoaştem ştiinţificeşte". Această metodologie istorică nu-l împiedica însă să ştie, precum şi Michelet, să conceapă Istoria ca o înviere.

Cei din urmă ani ai lui au fost foarte amăriţi. Franţa şi Alsacia lui erau cotropite de Germani. Orbise şi fusese scos la pensie. Totuşi, puterea de viaţă a cărturarului rămăsese aceeaşi; luând ca secretar pe fostul său elev, maestrul meu d-l profesor Lisimah Oeconomos, Diehl i-a dictat o Istorie bizantină de popularizare; apoi, cu colaborarea dânsului, sfârşi lucrarea „Lumea răsăriteană". Domnul Oeconomos mi-a vorbit deseori de memoria minunată a bătrânului nostru maestru orb: „Toate le are în cap şi nici măcar vreodată nu greşeşte anul vreunei întâmplări".

Fără îndoială că s'a stins în braţele d-sale şi ale urmaşului său dela Sorbona, d-l profesor Gouillard.

Acest prieten al nostru a venit de mai multe ori în România, unde a ţinut conferinţe răsunătoare, ca de pildă „Societatea Bizantină pe vremea Comnenilor".

A publicat între altele şi despre Arta bisericească română.

In 1917 a ţinut la Paris conferinţe despre România şi Arta Românească. Era membru corespondent al Academiei Române, iar, anul trecut, urmând pilda destul de depărtat a Universităţilor din Bruxelles, Atena, Belgrad şi a Universităţi Harvard, Universitatea din Bucureşti l-a numit doctor „honoris causa".

Dar cel dintâi Congres Internaţional de Bizantinologie, ţinut la Bucureşti în Aprilie 1924 şi al cărui îndemnător fusese Nicolae Iorga, a fost pentru Diehl prilejul unei strălucite izbânzi: i s'a făcut neuitata cinste de a i se da lui mai întâi cuvântul, (fiind capul trimişilor Franţei), în afară de şirul alfabetic: Anglia, Belgia, Bulgaria...

In sfârşit, când în 1937, prin stăruinţele lui Nicolae Iorga, Institutul Francez de studii Bizantine din Istanbul a fost mutat la Bucureşti, cel dintâi care s'a bucurat a fost Charles Diehl, care i-a obţinut sprijinul Academiei de Inscripţiuni şi Litere Frumoase dela Paris. Sub cârma Prea Cucericiei Sale Părintele Laurent, membru de onoare al Academiei Române, şi cu ajutorul priceput şi harnic al confraţilor S Sale, S. S. L. L. Părinţii Grumel, Janin şi Gouillard, acest Institut este şi va rămâne unealta unei rodnice colaborări ştiinţifice franco-române.

Nouă, Românilor, această moarte ne-a răpit un prieten însemnat. Ea loveşte foarte greu Franţa şi Sorbona ca şi pe fostii lui elevi şi pe admiratorii lui, care nu-l vor uita niciodată, ci, îndrumaţi de el, vor duce mai departe cunoasterea Bizanţului.

El va rămâne acela care a făcut din nou o ştiinţă franceză din Bizantinologie, această minunată ramură a Istoriei, înfiinţată în veacul al XVII-lea de către francezii Du Cange şi Mabillon.

Lui Charles Diehl, i se potriveşte versurile lui Ennius:

„Nimeni să nu-l cinstească cu lacrimi la mormânt
„Dece? E' sboară tot trăind prin gura oamenilor".

PETRE NĂSTUREL

APROVIZIONĂRI DE CRĂCIUN

de VALERIU MARDARE

Nu mai am nevastă, e adevărat!

„D'aia am divorţat!"

Dar mai am în familie femei: o mătuşă refugiată, o vară sinistrată, deci nu sunt un om pe de-antregul fericit!

Are cinze te cicăli la cap!

Muzica începe de dimineaţă.

— Vezi că vin Sărbătorile. Ce faci?

— Ce să fac! Aproape bine!

— Ne aprovizionăm şi noi cu ceva?

— Sigur. Mergem după cumpărături.

Şi pornim.

— Banii sunt la tine? — mă întreabă mătuşa mai în etate.

— Sunt! — îi răspund eu, pipăindu-mi buzunarul.

Ai luat şi sporul? — mă întreabă verişoara.

— L-am luat. Dacă ai şti ce urât s'a uitat casierul la mine, când mi l-a plătit!?

— Nu-i nimic—zice ea. Poate găsim nişte pantofi potriviţi pentru mine.

Şi intrăm la un magazin de încălţăminte.

Şeful de raion vorbeşte cu cineva la telefon. E drăguţ, amabil, numai zâmbet. Ne învârtim prin prăvălie — eu, mătuşa bătrână şi verişoara — ca prin pustiu, fără să ne întrebe cineva ceva.

După un sfert de oră, şeful de raion a terminat convorbirea. Reţin finalul discuţiei. — Va să zică, mâine după masă, la patru, în hallul cinematografului... (Dacă îl prindeam care, mă duceam şi eu!).

— Săptămâna aceasta n'avem pantofi. N'aţi cetit afişul dela intrare? — ne lămureşte el, la sfârşit.

— Eu am obosit! Aş lua o gustare! — se plânge mătuşa, când ieşim.

Şi intrăm în primul restaurant întâlnit în cale.

Un aperitiv, câteva sprituri — şi... câteva mii... plus timbrele respective!

Haidem la treabă.

— Aş vrea să-mi găsesc un batic. Ştii, vine frigul şi eu răcesc foarte uşor la gât! —propune verişoara.

Răsbim într'un magazin de mătăsuri. Lume multă. Foiesc care încotro. Dar rafturile goale. Totuşi, un batic se găseşte.

— Cât? — întreabă verişoarămea, după ce-l trece prin mâini.

— Şapte mii! — răspunde vânzătorul, cu ochii pe fereastră.

— Mai bine mă 'mbolnăvesc de laringită şi banii ăştia nu-i dau! — face verişoara

— Dar cât aţi crezut? A fost cinci mii şi are să fie zece! Grăbiţi-vă astăzi!

— Nu mă grăbesc de fel. Ce? Noi avem bani de furat!?

Plecăm şi din prăvălia de mătăsuri... vegetale. Verişoarei mele i-a îngheţat nasul.

— Mergem să mai luăm ceva! — propune ea.

Şi intrăm la „Carul cu bere", că e acolo, lângă Lipscani.

Alte aperitive, altă serie de timbre.

— Măcar de am lua lui Miticuţă ceva! — se resemneazâ mătuşa mea refugiată, cu gândul la un nepoţel al nostru.

Ne repezim, deci, şi pe uşa unui magazin de jucării: bată-i norocul de copii, barem ei să trăiască mai bine pe vremurile acestea!...

Verişoară-mea alege un joc care îi place şi ei! Mătuşă-mea ţine la o distracţie cu petricele!

— Optsprezece mii unul, douăzeci şi trei celălalt!

— Dar ce-am înebunit! — se răstesc amândouă la vânzător.

Şi iar plecăm, fără să cumpărăm nimic.

— Dar ştiţi că voi aţi tot gustat pe ici pe colo — şi mie mi-e sete! — spun eu, scăpând în stradă.

— Apoi să mai intrăm undeva! — glăsueşte, moale, mătuşă-mea.

Şi dăm busna unul după altul, acolo, către Văcăreşti, într'o cârciumioară, unde ne-a mirosit a friptură chiar dela intrare.

— Ce luăm?

— Are grătar, văd! Păi, să ne vie vreo trei fleici, doisprezece mititei, nişte rinichi şi ficaţi.... şi-om vedea noi pe urmă.

Toată socoteala, plus timbrele, numai bine să dea Dumnezeu... direct la albastrele de cinci mii se repezi chelnerul.

— Mergem, însfârşit, şi la târguit? — spune mătuşă-mea, când ieşim.

— Sigur că mergem! — afirmă verişoară-mea

— Cu ce!? —protestez şi eu. Mai aveţi voi bani?

— Bine, dar tu n'ai luat sporu' şi leafa de Crăciun!? — se răţoieşte vară-mea.

— Am luat, dar mai am doi poli în buzunar!

— Ticăloşilor, cumpărăm doi covrigi! propune mătuşă-mea.

Le-am cumpărat câte un covrig şi-am plecat pe jos spre casă, că ele n'au vrut să scoată bani de tramvai.

Acuma poate să vie şi... Crăciunul!

Suntem... aprovizionaţi!

Conferinţa despre marea piramidă

● D. dr. Marcel Bibiri Sturia va ţine în cursul lunei Februarie două conferinţe despre piramida lui Keops tratând prima despre: „O contribuţie românească pentru identificarea factorului deficient din piramida lui Keops 286. 1022—666—898—111" şi a doua despre: „Culoarele profetice ale Marei Piramide".

Data conferinţelor se va anunţa la timp.

SOC. „PRINCIPELE MIRCEA" IN AJUTORUL COPIILOR SĂRACI

In prezenţa d-nei Lia V. Brătianu preşedintia Soc. „Principele Mircea" a d-rei M. Cantacuzino, a d-nei Zoe Pădureanu preşedinta filialei sectorului Obor, a d-nelor prof. dr. Tr. Nasta, Luculescu, Maria Osiceanu, Sofia Lambru etc., au fost ajutate 70 de familii sărace şi au fost îmbrăcaţi 232 copii, cu rochiţe cămăşi, pantaloni, poolevere, ghete, ciorapi, căciuli.

Deasemeni s'au dat pachete cu alimente (zahăr, fasole, mazăre, făină, săpun).

Ajutoarele s'au împărţit la dispensarul Societăţii din str. Romană 171 în jurul unui impunător pom de Crăciun încărcat cu daruri.

Păr. Eug. Bărbulescu a rostit o rugăciune şi multe îndemnuri de sfintele sărbători, iar corul copiilor a cântat colinde în cadrul unui frumos program artistic, copii primind daruri, lapte, turtă dulce şi surprize.

FRESCA PRESEI ROMÂNE

Intr'un număr trecut al ziarului nostru am anunţat că în curând va apare o interesantă lucrare asupra istoricul presei române datorită confratelui nostru d. George Caliga şi intitulată „Fresca Presei Române".

Revenim cu amănuntul interesant, că numai capitalul referitor la presa retrospectivă, din bogatul material al lucrării, cuprinde mai bine de 250 biografii amplu desvoltate ale personalităţilor ilustre, din trecut, literaţi, oameni politici şi ziarişti cari au activat în presă precum şi peste 1500 de ziare române ce au apărut pe ţară, de la obârşia ziaristicei noastre, aranjate alfabetic, cu data şi localităţile în care au apărut, şi cu redactorii ce i-au avut

Lucrarea este o însemnată contribuţie la istoricul presei româneşti, căci îmbrăţişează activitatea ei din toate timpurile.

Sfătuim pe confraţii nostri şi persoanele cari au primit chestionare şi nu le-au restituit încă complectate, să se grăbească a le trimite. Casei de retragere şi pensiune a ziariştilor, d-nul Regele Carol I, din localul Ministerului Asigurărilor sociale.